

CURIERUL ORTODOX

PUBLICAȚIE
A BISERICII ORTODOXE
DIN REPUBLICA MOLDOVA

Apare din iunie 1995 cu binecuvântarea ÎPS Vladimir, Mitropolit
al Chișinăului și al întregii Moldove
Nr. 12(269) 15 decembrie 2013

Zămislirii Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu de către Sfânta Ana

9/22 decembrie

Sfinții și dreptii părinți Ioachim și Ana fiind lipsiți vreme de 50 de ani de copii și ajungând la adânci bătrâneți, Arhanghelul Gavriil li se arată fiecăruia în parte și le vesti că Dumnezeu auzise rugăciunile lor și vor naște o fiică pe care o vor numi Maria.

Atunci sfânta Ana, la plinirea vremii după însoțirea cu bărbatul său, născu o fiică binecuvântată de Dumnezeu și fericită de toate neamurile, pe Sfânta Fecioară Maria, de Dumnezeu Născătoarea.

Zămislind Ana cea stearpă, mai presus de orice nădejde, rod, pe Fecioara care avea să nască pe Dumnezeu cu trup, tresaltă de veselie, se luminează, dănuiește și se bucură, strigând cu glas mare: toate semințiile lui Israel bucurați-vă împreună cu mine, că port în pânțece, și lepăd rușinea nenașterii de fii, precum a voit Făcătorul de bine, Care a auzit

rugăciunea mea și a vindecat inima mea cea plină de durere, prin durerile nașterii celei dorite de mine. (Dintre Stihirile ce se cântă la Vecernie)

Să bată azi din palme cei mai de seamă dintre prooroci! Că iată arătările de mai înainte ale harului cele făcute de ei încep cu adevărat să se împlinescă întru cinstita zămislire a celei ce singură este curată Maica lui Dumnezeu, întru care toți ne lăudăm.

Se așează scara pe care pogorându-Se Ziditorul, Domnul, va ridica la cer firea noastră. Bucură-te cerule împreună cu îngerii; bucură-te toată zidirea lui Dumnezeu; bucură-te neamule omenesc cel îndumnezeit prin har!

Încep a seca pâraiele răutății și se îndreaptă a curge râurile harului, propovăduindu-se astăzi zămislirea ta, Fecioară, ceea ce ești mai presus de toate. (Din cele trei Canoane ale Zămislirii Maicii Domnului ce se citesc la Untrenie)

Portalul de gândire și atitudine creștin-ortodoxă „Moldova Ortodoxă” la un an de activitate

Acum un an o echipă de slujitori, teologi și jurnaliști au lansat primul portal de gândire și de atitudine creștin-ortodoxă din republică.

Proiectul mediatic „Moldova Ortodoxă” a adunat aproximativ 60 de autori din țară, care contribuie la difuzarea evenimentelor și prezentarea informației de zidire sufletească pentru credincioșii dreptmăritori, în special pentru tineri. Astfel, cele 86 de rubrici tematice în care sunt inserate circa 3000 de articole oferă răspunsuri la cele mai frecvente întrebări ale creștinilor de astăzi.

În ziua Sf. Ap. Filip, de lăsatul secului pentru Postul Nașterii Domnului, zi în care a apărut pagina electronică www.ortodox.md, colegiul de redacție al portalului a decis să-și adune autorii și cititorii. Evenimentul a avut loc la capela „Întâmpinarea Domnului” din incinta USM.

A început cu slujba Acatistului Sf. Duh, tradițional pentru acest sfânt lăcaș, care a fost oficiat de către un sobor de preoți în frunte cu Protoiereul Alexandru Iamandi din parohia Pânășești, Strășeni. După acatist părintele Alexandru a adresat un cuvânt de învățătură către cei prezenți, mulțumind Domnului pentru toate binefacerile revărsate asupra celor care se ostenesc în ogrorul Domnului, precum și celor care manifestă râvnă pentru cele sfinte și dumnezeiești.

A urmat Seara duhovnicească, moderată de către preoții Octavian Moșin și Mihail Bortă, administratorii portalului, care au vorbit despre

importanța elementului creștin în mijloacele contemporane de informare în masă, în special în rețeaua Internet.

„În aceste vremuri, când majoritatea credincioșilor apelează la noile tehnologii informaționale, care garantează accesul operativ unui public larg, credem că glasul Ortodoxiei necesită a fi auzit și luat în seamă. Astfel, portalul „Moldova Ortodoxă” încearcă să prezinte pulsul vieții bisericești din republică, să posteze cele mai profunde articole de zidire lăuntrică, să analizeze evenimente și provocări sociale raportate la învățătura și morala creștină, să ofere știri din toate zonele țării și să stabilească o comunicare între credincioși.

Nu știu cât de mult s-a reușit într-un an, dar astăzi avem peste 100 000 de vizitatori unici, iar zilnic pagina este accesată de circa 3000 de utilizatori.” – a menționat părintele Octavian Moșin.

Conform unui sondaj postat pe site și la care au participat 578 de persoane, a fost identificat autorul anului. Printre cei mai reprezentativi autori se numără: dl Iulian Proca, jurnalist creștin în cadrul Companiei „Teleradio Moldova”, Arhim. Augustin (Zaboroșciuc), nevoitor la Mănăstirea Curchi, Ieromonah. Savatie (Baștovoii) de la Mănăstirea Chițcani și Ieromonah. Petru (Pruteanu), misionar în Portugalia.

Astfel, cei mai buni autori ai portalului au fost distinși cu mențiuni de merit. Totodată, diplome au fost

înmânate și la alte categorii:

Cel mai citit autor: Acad. Nicolae Dabija;

Cercetătorul creștin: Acad. Andrei Eșanu;

Pegagogul creștin: dna Angela Levița;

Teologul anului: dr. Nicolae Fuștei;

Cel mai rafinat autor: Protodiac. Ioan Munteanu;

Cel mai activ autor: dna Natalia Lozan,

Debutantul anului: Pr. Constantin Cojocar.

Autorii menționați au venit cu mesaje de salut și de mulțumire organizatorilor pentru realizarea acestei întruniri pe viu, menționând că comunicarea în spațiul electronic trebuie să determine îndreptarea pașilor spre Biserică, de unde te poți hrăni și adăpa cu adevărat.

Publicistul Leo Bordeianu a prezentat ziarul „Scara spre Cer”, publicație ortodoxă pentru copii și tineri, iar Schimonahul Irineu (Pânzaru) de la Mănăstirea Curchi, a lansat volumul de versuri creștine: „Te rog, nu intra în biserică la fel ca în muzeu”.

Ceilalți autori au primit certificate de membri ai echipei Moldova Ortodoxă, care și de acum înainte invită toți doritorii să susțină acest portal cu materiale și sugestii, contribuind astfel la îmbogățirea și perfecționarea acestuia.

PȘ: Chiar dacă nu scrieți, accesați și sorbiți din Ortodoxie prin portalul: www.ortodox.md

7 ani de la mutarea la cele veșnice a vrednicului de pomenire Episcop Dorimedont

În fiecare an data de 5 decembrie ne răvășește sufletul cu amintirea tragicului accident, ce s-a petrecut la intrarea în satul Moșana, raionul Dondușeni, în urma căruia vrednicul de pomenire Episcop Dorimedont, primul Ierarh al Eparhiei de Edineț și Briceni, aflat în drum spre mănăstirea Călărășeuca, unde urma să officieze slujba prilejuită de sărbătorirea hramului bisericii de iarnă în cinstea Sf. Ierarh Mitrofan, a părăsit viața aceasta și s-a mutat la cele veșnice. Amintirea chipului blând al Vlădicăii, a vocii sale calme, a povețelor sale pline de duh și trăire autentic creștină, a muștrărilor sale pline de dragoste, lipsite de orice răutate, este vie și astăzi în inimile tuturor celor care l-au cunoscut și pentru care a fost un adevărat Păstor și Părinte.

Anul acesta s-au împlinit 7 ani de la fatalul accident. Joi, 5 decembrie 2013, Prea Sfințitul Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni, însoțit de părintele secretar eparhial, protoiereul Adrian Cotelea, s-a deplasat la memorialul în cinstea Episcopului Dorimedont, înălțat la locul accidentului în satul Moșana, unde a adus un omagiu de recunoștință vrednicului de pomenire Ierarh, depunând flori și oficiind o slujbă de pomenire.

Biroul de presă al Episcopiei de Edineț și Briceni

AGENDA DE LUCRU A ÎPS VLADIMIR, MITROPOLIT AL CHIȘINĂULUI ȘI ÎNTREGII MOLDOVE

8 decembrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a liturghisit la Catedrala „Nașterea Domnului”.

4 decembrie

Mitropolitul Vladimir a săvârșit liturghia praznicală la catedrala din Chișinău.

28 noiembrie

Întâistătătorul a săvârșit un parastas întru pomenirea nou-adormitului Arhimandrit Ermoghen (Adam)

26 noiembrie

Vlădica Vladimir a sfințit biserica din s. Sociteni, r. Ialoveni

25 decembrie

Cu ocazia aniversării unui secol de la tânosirea bisericii „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din s. Văsieni, r. Ialoveni, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit un serviciu divin la care au participat mai mulți slujitori din circumscripția Ialoveni.

24 noiembrie

ÎPS Vladimir a liturghisit la biserica „Sf. Cuv. Paraschiva” din Strășeni.

21 noiembrie

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit Sf. Liturghie la biserica „Sf. Constantin și Elena” din Chișinău.

Decizii ale judecății bisericești

1. Conform deciziei Judecății Mitropolitane nr. 5-13 din 05.12.2013, Protoiereul Nicolae Pinzaru a fost oprit de a oficia cele sfinte pe un termen nelimitat, începând cu 05.12.2013.

Direcția Mitropolitană regretă faptul că unii slujitori creează situații neplăcute și dau dovadă de un comportament brutal, fapt care știrbește din imaginea Bisericii, smintind societatea și opinia publică.

În același timp, slujitorii sunt rugați să se comporte adecvat și exemplar, așa cum le este misiunea, fiind avertizați că în cazul în care vor fi implicați în tot felul de situații conflictuale și vor fi găsiți vinovați, vor fi supuși pedepsei conform canoanelor și statutului Bisericii Ortodoxe.

2. Conform deciziei Judecății Mitropolitane nr. 5-13 din 05.12.2013, Preotul Anatolie Popovici a fost oprit de a oficia cele sfinte pe un termen nelimitat și exclus din clerul Bisericii Ortodoxe din Moldova, începând cu 05.12.2013.

HIROTONII

8 decembrie

În cadrul Liturghiei de la catedrala mitropolitană din Chișinău, Feodor Teaci, absolvent al Academiei Teologice din Moldova, a fost hirotonit în treapta de diacon.

Cu ocazia aniversării unui secol de la tânosirea bisericii „Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil” din s. Văsieni, r. Ialoveni, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a săvârșit un serviciu divin la care au participat mai mulți slujitori din circumscripția Ialoveni.

24 noiembrie

În cadrul liturghiei la biserica „Sf. Cuv. Paraschiva” din Strășeni tânărul Alexandru Galinschi, a fost hirotonit în treapta de diacon.

21 noiembrie

Absolvent al Academiei Teologice din Chișinău Octavian Roșca a fost hirotonit în treapta de diacon.

A fost sfințită piatra de temelie a bisericii „Acoperământul Maicii Domnului” din s. Socoleni, r. Anenii Noi

sfințire a pietrei de temelie pentru biserica „Acoperământul Maicii Domnului” din s. Socoleni, r. Anenii Noi – eveniment mult așteptat de credincioșii din localitate, la care au participat reprezentanții administrației raionale și locale, numeroși preoți din circumscripție precum și mai mulți binecredincioși creștini.

Binecuvântând acest frumos început de lucrare măntuitoare, Întâistătătorul a îndemnat pe toți cei prezenți să susțină lucrările de construcție pentru ca peste colinele Socoleniului să se audă cât mai curând dangăt de clopot.

Totodată Vlădica Vladimir a menționat că dinamica lucrărilor demarate este una promițătoare iar bunăvoința și disponibilitatea autorităților de a sprijini construcția necesară este una demnă de luat ca exemplu pentru toți cei care vor să muncească spre binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

Pe data de 10 decembrie, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a oficiat slujba de

Militarii Armatei Naționale au fost binecuvântați înainte de a se deplasa în Germania

Recent, un grup de militari ai Armatei Naționale selectați pentru a se deplasa în Germania cu ocazia desfășurării unor exerciții internaționale de amplasare, au primit binecuvântarea preoților militari înainte de a pleca în misiune.

Evenimentul a avut loc în cadrul unei ceremonii la care au participat reprezentanți ai conducerii Forțelor Armate ale Republicii Moldova și delegați de peste hotare. Toți vorbitorii au dat o apreciere înaltă pregătirii ostașilor moldoveni, arătându-se optimiști în ceea ce privește succesele ulterioare. Slujitorii Altarului la rândul lor, i-au îndemnat pe militari să nu uite de cele sfinte și să-și pună totdeauna nădejdea în puterea și mila lui Dumnezeu pentru izbândă și ferire de orice primejdii.

Menționăm că înainte de plecare, mai mulți soldați au solicitat o vizită la Sfânta Mănăstire Sireți pentru a participa la slujbe și a primi întărire duhovnicească.

Ședința Consiliului Eparhial la Cahul

La sediul Eparhiei de Sud din Cahul a avut loc ședința Sfatului Eparhial.

Luni, 9 decembrie a.c., la sediul eparhial din Cahul al Episcopiei de Cahul și Comrat a avut loc o ședință extraordinară a Sfatului Eparhial. Adunarea protopopilor s-a petrecut în lipsa P.S. Anatolie fiind prezidată de vicarul acestuia Prot. Vitalie Zelinski.

În cadrul întrunirii s-a discutat pe marginea noului model de anchetă pentru dările de seamă. Trebuie să menționăm că actualul model diferă de cel anterior atât în ce privește activitatea parohială cât și pentru cea protopopială. Părinții protopopi vor informa preoții circumscripțiilor în privința detaliilor acestei anchete.

Adunarea clericilor din cuprinsul blagociniilor Briceni și Ocnița

Clericii din cadrul blagociniilor de Briceni și Ocnița s-au întrunit marți, 10 decembrie 2013, la Centrul eparhial din orașul Edineț pentru a prezenta rapoartele de dare de seamă pentru trimestrul IV al anului 2013 și pentru a participa

la Adunarea ordinară prezidată de către Prea Sfințitul Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni.

Pe ordinea de zi s-au aflat chestiuni legate de pregătirea prealabilă și săvârșirea Sfintei Liturghii, prezența preotului în casele credincioșilor de sărbătorile Nașterii și Botezului Domnului, precum și problemele curente ale vieții parohiale.

Între punctele discutate în cadrul ședinței amintim și textul hotărârii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse din 27 iulie 2011 (Jurnalul nr. 87) cu privire la oficierea unei rânduieli speciale pentru mângâierea rudelor sinucigașilor.

La final, preoții împreună cu Ierarhul au săvârșit un parastas pentru vrednicul de pomenire Episcop Dorimedont, la împlinirea sorocului de 7 ani de la mutarea sa la Domnul, apoi a urmat o agapă frățească.

Biroul de presă al Episcopiei de Edineț și Briceni

AU FOST DECORAȚI

8 decembrie

Arhimandritul Gavriil (Anisimov), starețul mănăstirii „Sf. Cuv. Paisie Velicikovski” din Sevastopol, Ucraina, a fost decorat cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski” de gr. II, în semn de recunoștință pentru bunăvoința de a aduce spre închinare creștinilor din țara noastră icoana cu moaștele Cuviosului Părintelui nostru Paisie Velicikovski – un sfânt care se bucură de cinstire deosebită printre credincioșii

Moldovei.

26 noiembrie

Preotul-paroh – Părintele Marcel Drobot al bisericii „Sf. Arh. Mihail și Gavriil” din s. Sociteni, r. Ialoveni a fost decorat cu dreptul de a purta Cruce cu Pietre Scumpe.

21 noiembrie

Prot. Mitr. Vitalie Roșca a fost decorat cu dreptul de a sluji cu Ușile Împărătești deschise până la „Tatăl nostru”, Prot. Mitr. Agafonic Potoroacă s-a învrednicit de Ordinul „Meritul Bisericesc”, iar părintele Fiodor Jecu a fost distins cu Medalia „Cuv. Paisie Velicikovski”.

Seminarul profesorilor de Religie din Fălești

Marti 3 decembrie 2013, a avut loc adunarea ordinară a preoților din raionul Fălești în biserica „Adormirea Maicii Domnului” din satul Răuțel, raionul Fălești. Pe ordinea de zi au fost două subiecte importante: mărturisirea și seminar pe tema „Sfânta Liturghie. Generalități”, dar și adiacente: repartizarea calendarelor pe anul 2014 și efectuarea unui sondaj în scris pe marginea problemelor de ordin socio-etic. Referatul a fost ținut de părintele Gavriil Racoviță, parohul bisericii „Cuv. Parascheva” din satul Doltu, după care au urmat dezbateri la subiectul seminarului. Adunarea s-a încheiat cu rugăciunea „Cuvine-se cu adevărat” și mulțumire părintelui – paroh Victor Țurcanu pentru găzduire.

87 de copii din parohia „Sf. Dumitru” din localitatea Hancăuți, raionul Edineț, au primit ajutoare sociale

Biserica Ortodoxă întotdeauna a fost un sol al filantropiei, ce a dus mesajul biblic în fiecare suflet aflat la un nou început. În acest context, Vestea cea bună a străbătut ca un fulger lumea și mai tot timpul a descuiat chiar și cele mai încuiate suflete.

Parohia Sf. Dumitru din satul Hancăuți, raionul Edineț este o parohie foarte tânără, anul acesta împlinesc 10 ani de la înființare, dar s-a slujit în această parohie doar 6 din cei 10 ani. Însă odată cu instalarea noului paroh, a preotului Valentin Croitor, parohia a prins viață. Pe lângă lucrările de construcție și edificare a paraclisului (deoarece parohia dispune doar de paraclis, care mai înainte era o clădire părăsită), viața duhovnicească se dezvoltă într-o direcție bună. Cu regularitate se organizează pelerinaje pe la mănăstiri, cu ocazia diferitor sărbători împăratești se organizează concerte duhovnicești cu participarea atât a copiilor cât și a maturilor, se fac acte socio-caritabile (pungi cu hrană pentru nevoiași, se susțin persoanele bolnave prin oferirea a două scaune cu rotile, prin implicarea în susținerea copiilor din familii vulnerabile).

În acest sens, cu binecuvântarea Prea Sfințitului Nicodim, în primăvara acestui an s-au pus bazele unui proiect socio-caritabil în colaborare cu Fundația Micul Samaritan, ce a avut finalitate în data de 10 a lunii noiembrie curent. Astfel, 87

de copii din familiile social-vulnerabile au primit colete cu rechizite, încălțăminte, articole vestimentare și colete cu dulciuri.

Preotul paroh împreună cu Consiliul parohial aduce sincere mulțumiri Prea Sfințitului Nicodim, Episcop de Edineț și Briceni, președintelui și membrilor Fundației M.S. domnului Florin Blaj, d-lui Anatol Marandiu, d-lui Anatol și Lidia Giscă, de asemeni și tuturor persoanelor care au participat la exercitarea acestui proiect, dar și persoanelor cu suflet mare care au avut curajul și buna intenție de a ajuta acești copii și de a le aduce un pic de căldură și lumină în inimile lor.

*A consemnat
preoteasa Felicia Croitor*

Seminar anti-violență în parohia Ghidighici

În preajma Zilei Internaționale pentru eliminarea violenței împotriva femeilor, cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir, la biserica „Acoperământul Maicii Domnului” din s. Ghidighici, mun. Chișinău, s-a desfășurat un Seminar tematic cu genericul: „Atitudinea Bisericii Ortodoxe față de violență”.

Astfel, în dimineața zilei 26 octombrie, un sobor de preoți din localitățile Durlești, Vatra, Cojușna, Revaca, Bâc, Goieni, și Rezina, în frunte cu Prot. Maxim Melinti, parohul bisericii din Ghidighici, a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, după care slujitorii împreună cu peste 50 de credincioși, au participat la lucrările Seminarului.

Ședința a început cu citirea „Imnului dragostei”, fragment din epistola paulină (1 Corinteni, cap. 13) și explicarea acestuia de către părintele Maxim Melinti – gazda evenimentului. Precucernicia Sa a menționat că învățătura creștină se întemeiază pe dragoste. În acest sens locul și rolul omului în societate trebuie să fie determinat de dragostea dumnezeiască față de creatura Sa. Reieșind din acest considerent, dragoste este și trebuie să rămână pilonul determinant al familiei și al societății creștine.

În continuarea întrunirii a luat cuvânt prezbiterul Ana Atamanenco, prezentând celor prezenți informații despre violență, cauzele apariției acesteia, metode de prevenire și de ajutoare a victimelor.

În a doua parte a Seminarului au avut loc dezbateri în cadrul cărora s-au examinat cazuri de violență cunoscute de către preoți, discutându-se cu credincioșii despre metodele de combatere, precum și despre implicarea mai activă a credincioșilor în vederea prevenirii acestui flagel.

La final, s-a hotărât în unanimitate ca astfel de întruniri să aibă loc mai des, cu participarea unui număr cât mai mare de slujitori și enoriași.

Ghidul profesorului

La Editura CUVÎNTUL-ABC a apărut, cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și a întregii Moldove, lucrarea intitulată RELIGIE, Ghidul profesorului, semnată de Prot. Serghei Boldirescu și Svetlana Boldirescu.

ARGUMENT. Astăzi trăim într-o perioadă de mare criză spirituală. Obrăznicia, neascultarea de părinți, rebeliunea, fuga de acasă, drogurile, desfrâul, violurile, crimele, sinuciderile sunt dovezi ale lipsei de caracter.

Și criza crește vertiginos, devine alarmantă. Închisorile sunt pline de tineri. Toți suntem vinovați, într-o măsură oarecare, de această stare de lucruri. Să o recunoaștem și să încercăm o remediere a situației. Este timpul ca părinții, educatorii, preoții și păstorii să se trezească. Generația tânără trebuie salvată altfel situația va fi cumplită. Realitatea este crudă, dar trebuie privită așa cum este și suntem datori să facem ceva, să nu stăm cu mâinile în sân. Îndreptarea trebuie să înceapă în familie, de la părinți și copii. Când pe un ogor au crescut spini și ciulini, vinovat este proprietarul că nu a arat și nu a însămânțat acel ogor.

Spini și bălăriile cresc de la sine, fără să le semeni. La fel se întâmplă cu caracterul copiilor: a rămas în paragină și acum vedem cu durere rezultatul: este dezastru. Există însă posibilitatea de îndreptare, dar ea nu vine de la sine, ci trebuie depuse eforturi pentru smulgerea spinilor și plantarea în locul lor a ceva bun, folositor. Programa de învățământ școlar prevede elemente de educație religioasă care au ca scop familiarizarea copiilor cu concepte religioase elementare. La această vârstă, copilul este capabil să memoreze mecanic povestiri și istorioare.

Ținând cont de acest lucru, ei pot fi învățați diferite rugăciuni, poezii și povestiri religioase adecvate vârstei. Mersul la biserică și diferitele evenimente religioase, cum ar fi colindatul, semănatul ș.a., trebuie valorificate în educația religioasă-morală a copiilor. Trăirile religioase din această etapă pot deveni hotărâtoare pentru întreaga viață. Acum, copilul observă și înregistrează actele religioase și morale pe care le vede în familie și în cercul cunoștințelor sale. El imită cu fidelitate și încredere atitudinile, gesturile și cuvintele. Fondul sufletesc al copilului este nepervers, de aceea el crede că tot ce face omul adult este bine. De aici rezultă că părinții și creștinii adulți au datoria de a fi modele de comportament pentru copii și de a nu sminti pe nici unul dintre ei. În perioada preadolescenței și adolescenței, elevul evoluează treptat, de la faza „heteronomiei morale” la cea de „autonomie morală” (cf. Jean Piaget).

Prin educație religioasă se pot semăna în sufletul copiilor sentimente nobile și adânci. Este perioada în care se prezintă copiilor Istoria Vechiului și Noului Testament, evenimentele principale din istoria și viața Bisericii, noțiuni fundamentale de credință. De asemenea, elevii asimilează și pun în practică norme de comportament religios-moral.

Autorii

Prot. Serghei Boldirescu, master în științe ale educației, prof. de religie, grad didactic II, Liceul Teoretic „Miron Costin”or. Florești
Svetlana Boldirescu, prof. de religie și ed. plastică, grad didactic II, gimnaziul Hirtop, s. Hirtop, r. Florești

Recenzenți:

Preot Octavian MOȘIN, doctor în teologie, conf. univ., USM
Dumitru TOLICO, lector la Didactica religiei, Universitatea de Teologie din Chișinău
Tatiana DOIBANI, profesoară de istorie, grad didactic superior, președintele Asociației pentru Educație Creștin-Ortodoxă (AECO)

Responsabil de ediție:

Angela LEVINȚA, Direcția metodică, Mitropolia Moldovei
Aprobat pentru editare de Consiliul Editorial al Bisericii Ortodoxe din Moldova CE 13-102-1051

Seminar tematic cu participarea profesorilor de religie la Cimișlia

În data de 5 decembrie 2013, în protopopia de Cimișlia a avut loc un seminar tematic cu participarea profesorilor de religie din circumscripție, susținut de protopopul de Cimișlia, părintele Nicolae Goreanu. Seminarul a fost bine venit pentru stimularea și susținerea profesorilor de religie, care exersează în aceasta muncă

nobilă pentru a educa tânără generație în frica și dragostea către Dumnezeu.

Profesorii au primit donații un set de cărți de rugăciune pentru elevi și materiale didactice auxiliare pentru profesori. Sperăm ca aceste donații să fie spre folosul copiilor care doresc să comunice mai mult cu Dumnezeu.

prot. Nicolae Goreanu

CALENDAR ORTODOX Decembrie - Undrea

1 S 14 Sfântul Proroc Naum; Cuv. Filaret.

2 D 15 **Duminica a 26 după Cincizecime. Sfântul Proroc Avacum; Sf. Mc. Meropi.**

3 L 16 Sfântul Proroc Sofronie; Cuviosul Ioan Sinaitul.

4 M 17 + **Sfânta Muceniță Varvara; Cuviosul Ioan Damaschin.**

5 Mc 18 + **Cuviosul Sava cel Sfințit; Sfântul Mucenic Anastasie.**

6 J 19 +) **Sf. Ierarh Nicolae.**

7 V 20 + **Sf. Mc. Filoteia de la Argeș; Sf. Ambrosie de Milan.**

8 S 21 Cuv. Patapie și Sofronie; Sf. Ap. Sosten.

9 D 22 **Duminica 27 după Cincizecime. Zămisirea Sfintei Fecioare Maria; Proorocița Ana.**

10 L 23 Sfinții Mucenici Mina, Ermoghen și Eugraf.

11 M 24 Cuv. Daniil Stâlpnicul și Luca; Sf. Mc. Varsava.

12 Mc 25 + **Sfântul Spiridon al Trimitundinei; Sfântul Alexandru.**

13 J 26 + **Sf. Mc. Eustatie și Auxentiu; Sf. Herman din Alaska.**

14 V 27 Sfinții Mucenici Tirs, Leuchie, Calinic, Filimon și Arian.

15 S 28 Sf. Mc. Elefterie; Cuviosul Pavel.

16 D 29 **Duminica 28 după Cincizecime. Sfântul Proroc Agheu; Sf. Mc. Marin; Sf. Teofana.**

17 L 30 Sf. Proroc Daniil și cei trei tineri.

18 M 31 + **Cuviosul Daniil Sihastru de la Voroneț; Sf. Mc. Sebastian și Zoe.**

19 Mc 1 Sf. Mc. Bonifatie; Sf. Ablaia.

20 J 2 Sf. Sfințitul Mc. Ignatie Teoforul.

21 V 3 Sf. Mc. Iuliana și Temistocle.

22 S 4 Sf. Mc. Anastasia, Hrisogon și Teodota.

23 D 5 **Duminică înainte de Nașterea Domnului. Sf. Mc. Eugenia Sfinții zece Mucenici din Creta; Cuvioșii Pavel și Naum.**

24 L 6 Sf. Suvioasa Muceniță Evghenia (Ajunul Crăciunului).

25 M 7 (+) **Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos.**

26 Mc 8 +) **Soborul Maicii Domnului; Sfântul Nicodim de la Tismana.**

27 J 9 +) **Sf. Ap. Întâi Mc. și Arhidiacon Ștefan.**

28 V 10 Sfinții 20000 de Mucenici arși în Nicomidia.

29 S 11 Sfinții 14000 de prunci ucși de Irod.

30 D 12 **Duminica după Nașterea Domnului. Sf. Mc. Anisia și Cuvioasa Teodora.**

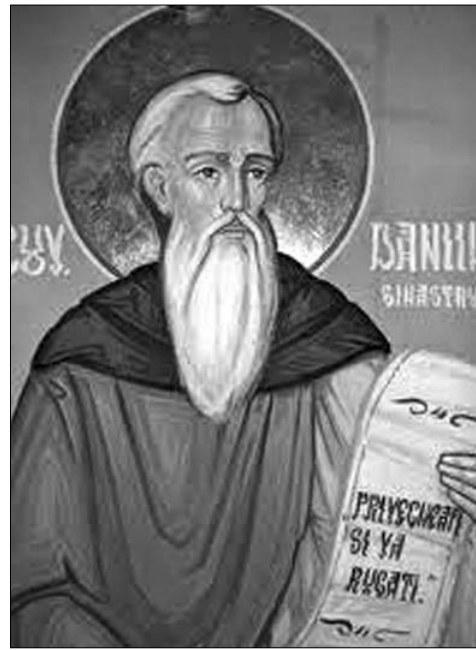
31 L 13 Sf. Ierarh. Petru Movilă. Cuvioasa Melania Romana; Cuv. Zotie preotul, hrănitorul copiilor orfani.

Monahi moldoveni marcanți - Cuviosul Daniil Sihastrul

18/31 decembrie

Unul din cei mai cunoscuți sfinți moldoveni din istoria țării noastre este sfântul Daniil Sihastrul. Amintirea despre el s-a transmis din neam în neam, din generație în generație, ajungând până în zilele noastre. S-a născut într-o familie de țărani din Rădăuți. În una din lungile seri de vară, rătăcind prin împrejurimi, micul Dumitru, căci așa l-au botezat părinții pe viitorul Daniil Sihastru, l'avu ocazia să întâlnească niște bătrâni călugări, a căror convingeri l-au marcat pentru totdeauna. A intrat în călugărie la mănăstirea catedrală din Rădăuți, unde a fost hirononisit cu numele de David. Fiind ferm convins că adevărata sa chemare este a sluji în numele Domnului cu un devotament dus pînă la paroxism, el a hotărât să devină pustnic. Evadează din ruina cotidiană a omenirii într-un loc îndepărtat și izolat pentru a se dedica doar stăpânului său suprem Dumnezeu, și a fi cât mai departe de lume și frământările ei mărunte, lipsite de sens în comparație cu adevăratele valori ale eternității. Tânărul monah abandonează episcopia Rădăuților și se retrage la schitul Sfântul Laurențiu din Suceava. Pentru zelul și râvna cu care îi slujea lui Dumnezeu, egumenul schitului ia acordat schima cea mare (ultima treaptă a călugăriei), primind noul nume de Daniil. Având binecuvântarea starețului, viitorul îndrumător al Marelui voievod Ștefan cel Mare, se retrage într-un loc ascuns dinspre munte, pe malul râulețului Vițeu. Azi în acel loc se află satul Putna. În una din stâncile din împrejurimi noul ieroschimonaș Daniil, cu ajutorul ciobenilor, și-a cioplit propriul său paraclis. Până în prezent călătorii din acele locuri au ocazia să vadă naosul și altarul. Dedesupt se găsește o încăpere săpată tot în piatră, care îi slujea drept chilie. Aici el se odihnea și se ruga, ducând cel mai ascetic mod de viață. Dar nici aici nu-și găsisse liniștea pe care o căuta. Iute ca săgeata se răspândise prin toată Țara Moldovei vestea despre misteriosul sihastru, făcător de minuni. S-au început vestitele pelerinaje spre acel loc tănuț. Mii de credincioși veneau la el după alinare, cerându-i ajutorul în tot felul de suferințe. Aici s-a îndreptat și Ștefan cel Mare, unde a găsit întotdeauna ajutor și îndrumare. Lui Daniil Sihastrul viteazul voievod, până în ultima clipă a vieții sale i-a spus păsul și i-a cerut sfatul. La îndemnul devotatului său slujitor, domnitorul a înălțat mănăstirea Putna, Voroneț, ș.a.

Tradiția ne spune, precum că Ștefan cel Mare a fost grav rănit într-un război pe care l-a pierdut. Rătăcind prin țară întristat și abătut, iată că ajunge la o chilie de pe valea râulețului Vițeu. Aici îi iese în cale un pustnic bătrân cu barba alba și lungă până la brâu, care nu era altcineva decât vestitul Daniil Sihastrul. L-a primit pe voievod, ca pe un bun creștin, l-a ospătat cu rădăcini strânse din pădure, iar cu ierburi vindecătoare numai de el știute, i-a tratat rana căpătată în lupta cu inamicul. La miezul nopții, sihastrul l-ar fi luat de mână pe Ștefan și ar fi ieșit cu el din chilie. Au ajuns la o răscruce a trei râuri. E vorba de confluența Vițeuului cu Putna și Putnișoara. I-a spus să intre în apă și

arătându-i cu degetul spre asfințit către trei munți, i-a spus să se uite într-acolo și să-i spună ce va vedea. Domnitorul a văzut pe un munte o lumânare arzând, apoi s-a uitat mai la vale și a văzut trei lumânări arzând ca trei torțe. Întorcându-se i-a povestit sihastrului ce a văzut. Daniil sihastrul i-a destăinuit atunci că acele lumini nu sunt altceva decât îngerii, ei se adună la miezul nopții într-acel loc sfânt. În continuare l-a povățuit că dacă vrea să-i biruie pe dușmani să ridice locul unde a văzut trei lumânări o mănăstire, iar unde a văzut o lumânare să înalțe o cruce. Neobositul voievod i-a promis lui Daniil Sihastrul că va ridica mănăstirea și chiar a doua zi și-a strâns oastea împrăștiată prin țară și cu ajutorul lui Dumnezeu, care-l veghea neconținut, așa cum i-a prezis bătrânul sihastru, a obținut o strălucită victorie. Dar Ștefan nu s-a culcat pe lauri ci și-a respectat legământul deus la miezul nopții. El a construit în acel loc sfânt mănăstirea promisă. La temelia ei, el a poruncit să se zidească "o căldare mare cu galbeni" și numeroase bijuterii și lucruri prețioase, executate toate numai din aur și argint, pe care, după cum e scris în legendă, "el însuși, bătrânul voievod le va scoate de acolo, când va învia din morți, călare pe calul lui și cu sabia în mână, ținând-o dreaptă în sus. Tot el va fi cel care va împărți bani și odoarele zidite, urmașilor faptelor lui, legii și neamului."

Ținem să precizăm că această legendă e foarte aproape de adevăr. Practic izvoarele istorice stabilesc o legătură uluitoare cu realitatea și evenimentele de atunci. E vorba de prima campanie a lui Ștefan cel Mare, întreprinsă în iunie 1462, când a încercat să cucerească cetatea Chilia de la unguri. Atunci cu adevărat a fost înfrânt și rănit la picior. În următoarea campanie din 1465 a reușit victorie, cucerind Chilia de la unguri. După victorie, Ștefan demarează construcția mănăstirii Putna. O altă dovadă, extrem de edificatoare, care vine să ne confirme veridicitatea legendei, este cea legată de alegerea locului viitoarei ctitorii. Actualmente la Putna se păstrează un deget luat din mormântul lui Daniil Sihastrul. Conform legendei, acesta ar fi degetul arătător de la mâna dreaptă "cu care el i-a arătat voievodului mândra

vale a Putnei, unde l-a îndemnat să ridice mănăstirea". Locul unde a văzut Ștefan prima dată doar o lumânare arzând, peste râulețul Putna, se numește în prezent Dealul Crucii. Acolo se află o cruce mare din piatră, care domină împrejurimile, dar nu este încrustat pe ea nici o inscripție. Astfel, la îndemnul lui Daniil Sihastrul a fost înălțat altarul Moldovei, cel mai sacru loc al poporului nostru, unde odihnește bătrânul voievod Ștefan cel Mare. Domnitorul l-a căutat întotdeauna pe înțeleptul pustnic. De avea o durere sau bucurie, de-l frământa vreo întrebare, de avea nevoie de un sfat prețios sau pur și simplu de liniște și pace, toate le găsea la Daniil Sihastrul.

Când a trecut în cele veșnice iubitul mitropolit al Moldovei Teoctist, cel care l-a uns pe câmpia Direptății domnitor pe Ștefan cel Mare, domnia, clerul și întreaga boierime a țării a hotărât să-l numească în înaltul scaun mitropolitan pe Daniil Sihastrul. Din modestia sa de legendă nobilul slujitor al Domnului, auzind despre această intenție, și-a părăsit chilia și s-a retras în locuri neumblate. S-a oprit departe la Stânca Șoimului de pe râul Voroneț, unde și-a săpat o chilie. Dar și aici era căutat de oameni: ucenici în ale călugăriei și pelerini. Daniil Sihastrul a creat în Moldova cea mai mare mișcare isihastă de la Stânca Șoimului, fără precedent în istoria țării noastre. Ea a dinamizat și a reanimat, a mobilizat viața spirituală din mănăstiri și schituri și a dat poporului o nouă veritabilă generație de călugări și sihaștri, "rugători ai neamului". Printre ei îl vom nominaliza pe viitorul mitropolit al Moldovei, Grigorie Roșca.

Se spune că lui Daniil Sihastrul i se datorează în mare parte strălucita domnie a lui Ștefan cel Mare, căci el a fost cel care i-a călăuzit mereu pașii cu multă înțelepciune. Se consideră că datorită acestui pustnic Marele voievod obținea victorie în bătălii. Bătrânul sihastru cunoștea tainele naturii și avea darul prezicerii. El stabilea cu o exactitate uluitoare când urma să fie o zi cu ceață sau să plouă. Lui i se datorează fixarea zilei bătăliei de la Podul Înalt din 10 ianuarie 1475, când lupta fu câștigată în mare parte datorită forțelor naturii, care s-au dovedit a fi favorabile moldovenilor. Îl mai ajuta la izbândă pe Ștefan și întreg poporul puternicele rugăciuni ale sihastrului, care se ridicau direct la cer. La îndemnul lui Daniil Sihastrul, Ștefan cel Mare continuă lupta cu turcii și după o nouă victorie prezisă de Daniil Sihastrul mai înalță o nouă mănăstire - Voroneț, unde a și fost îngropat bătrânul pustnic. Azi nu se cunoaște anul trecerii în veșnicie a sfântului. La înmormântarea sa a luat parte și Ștefan cel Mare care a așezat pe mormântul lui o piatră funerară pe care scrie: "Aici este mormântul părintelui nostru David, schimnicul Daniil."

Până în prezent acolo unde el odihnește la mănăstirea Voroneț se îndreaptă mii de credincioși spre a se ruga și a-i cere vindecare de suferințe. Conform unei decizii sinodale de canonizare s-a stabilit ca el să fie sărbătorit în fiecare an la 18 decembrie.

Diana Ețco, doctor în științe istorice

Pomenirea Sfântului sfințitului Mucenic Ignatie, purtătorul de Dumnezeu

20 decembrie/2 ianarie

Sfântul sfințitul Mucenic Ignatie, urmaș al apostolilor, al doilea patriarh al Bisericii Antiohiei după Evod, a fost împreună cu Policarp, episcopul Bisericii Smirnei, ucenic al Sfântului Evanghelist Ioan. Când împăratul Traian a trecut prin Antiohia împotriva parților, Sfântul Ignatie a fost adus înaintea lui. Împăratul l-a cercetat îndelung și a văzut că nu poate fi întors de la credința în Hristos. De aceea a fost chinuit îndelung și în felurite chipuri; dar arătându-se mai tare decât chinurile, a fost trimis legat la Roma, păzit de zece ostași, ca să fie dat mâncare fiarelor sălbatice. În drum spre Roma, a întărit Bisericile din cetățile prin care trecea și se ruga să fie mâncat

de fiare, "ca să ajung, spunea el, pâine curată lui Dumnezeu". În Roma a fost aruncat în stadion și a fost sfâșiat de lei și sloboziți asupra lui, de i-au rămas numai oasele cele mari. Pe acestea le-au adunat creștinii și le-au dus în Antiohia.

Se spune că Sfântul Ignatie a fost Copilul pe care l-a apucat de mână Stăpânul Hristos și l-a luat în brațe și a zis: "De nu se va smeri cineva pe sine ca pruncul acesta, nu va intra în împărăția cerurilor"; și: "Cel ce va primi pe un prunc ca acesta în numele Meu, pe Mine Mă primește". De aceea a fost numit purtător de Dumnezeu. Pe Sfântul Ignatie l-a cinstit cu un cuvânt de laudă și cel între sfinți părintele nostru Ioan Gură de Aur.

CARE ESTE FERICIREA ADEVĂRATĂ?

Noi obișnuim a ne felicita de anul nou, dorindu-ne noroc reciproc, sănătate, ani mulți. Și așa din an în an, iar norocul, se pare, nu vine. încercați de a întreba pe cineva dacă a fost fericit anul trecut? Sunt convins că foarte puțini vor răspunde afirmativ. Toți n-au noroc. De cine oare depinde el? Și atunci care-i rostul vieții noastre și al fericirilor?

Înainte de a răspunde la aceste întrebări, e necesar de a înțelege ce pricepem noi sub cuvântul «noroc» și unde să-l căutăm?

Dacă vom întreba pe felițatori ce înțeleg ei sub cuvântul «noroc» vom primi diferite răspunsuri. Unul caută norocul în bogăție, altul în avansări, al treilea în plăceri lumești; celălalt în sănătate, și așa mai departe. Norocul, după cum se vede, depinde de multiplele și diferitele feluri ale dorințelor noastre.

Dacă de la dorință vom trece la viața reală vom vedea că ceia ce oamenii numesc „noroc” nu este noroc în sensul adevărat al cuvântului, căci îndată ce omul își ajunge scopul, nu se simte pe deplin satisfăcut și nu stă pe loc, ci dimpotrivă merge mai departe, tinde spre mai bine și totuși nu se simte fericit. Cel ce îmulțește bogățiile sale nu știe limită; cel ce dorește avansări, deși e satisfăcut, așteaptă și se gândește numai la alte avansări. Omul sănătos nici când nu se consideră fericit, spunând că e sărac și nu-i ajunge ceea ce poate câștiga; cu un cuvânt, e foarte greu a găsi un om, care ar spune că e pe deplin mulțumit cu situația sa. A fost pe pământ un om care, se pare, a gustat din toate bunătățile lumii și cum credeți s-a simțit fericit? Să ascultăm ce ne spune: „Eu, Eclesiastul, am fost împărat peste Israil în Ierusalim. Mi-am pus inima să cercetez și să adâncesc cu înțelepciune tot ce se întâmplă sub ceruri. Am văzut tot ce se face sub soare și iată că totul este deșertăciune și goană după vânt! Am zis inimii mele: „Vreau să te încerc în veselie și gustă fericirea”. Dar iată că și aceasta e o deșertăciune. Am zis răsului: este o nebulie. Am făcut lucruri mari: mi-am zidit case, mi-am sădit vii; mi-am făcut grădini și livezi de pomi și am sădit în ele tot felul de pomi roditori... Mi-am strâns argint și aur și bogății ca de împărați și țări. Am ajuns mare, mai mare decât toți cei ce erau înaintea mea în Ierusalim. Mi-am păstrat chiar înțelepciunea. Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat, nu mi-am oprit inima de la nici o veselie. Apoi când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrările pe cari le făcusem cu mâinile mele și la truda cu care le făcusem, am văzut că în

toate este numai deșertăciune și goană după vânt.. (Ecles. 1, 5—17; 2, 1—11).

Dacă ne vom uita în lume, vom găsi o mulțime de oameni pe cari îi numărăm fericiti, iar ei, de fapt sunt cei mai nenorociți oameni!

Sau poate pe pământ nu-i noroc și menirea vieții noastre pământeste este numai a tinde spre el, a-l prinde precum copilul prinde umbra sa?

Norocul se ajunge pe pământ și sunt oameni fericiti, însă cu părere de rău cam puțini. Păcatul nostru e că noi nu căutăm norocul acolo unde se cuvine, și-l înțelegem nu în aceia ce el cuprinde. Norocul nostru se găsește nu în afară de noi, ci în noi înșine în inima noastră; iar dacă nu-i acolo, în alt loc nu-l găsim. „Împărăția lui Dumnezeu” sau izvorul norocului nostru „în lăuntru nostru este” (Luc. 17, 21) zice Hristos Mântuitorul. Aceasta înseamnă că constă nu atât în bunuri văzute, materiale, cât mai cu seamă în cele lăuntrice duhovnicești, deși pot fi în strânsă legătură cu bunurile materiale. Norocul constă nu într-aceia de a mânca și a bea bine, a dormi mult, a trăi în lux și nu în averi mari, cinstire și mărire; nici chiar în studii aprofundate pentru a satisface curiozitatea minții, fără a avea în vedere cerințele superioare ale sufletului. Împărăția lui Dumnezeu, sau norocul nostru, după cuvintele Apostolului Pavel, nu este mâncare sau băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în duhul Sfânt” (Rom. 14, 17). Noroc dar se poate și trebuie să numim predispoziția sufletească curată, luminată, liniștită, plină de bucurie sau, cum o numesc sfinții Părinți „o stare plină de umilință a sufletului”. Pasiunile omenești ca invidia, iubirea de argint, iubirea de cinste, n-au loc la asemenea oameni fericiti. Se înțelege că norocul în așa fel înțeles este cu puțința oricui, se cere numai al dori. Un asemenea om nu se teme de boli, de trudă, de foamete, de frig, de orice nemulțumiri, nici chiar de moarte; el nu pune preț pe bunurile vremelnice. Apostolul Pavel zice: „Noi suferim de foame și de sete, suntem goi, chinuți umblăm din loc în loc, ne ostenim și lucrăm cu mâinile noastre; când suntem ocăriți, binecuvântăm; când suntem prigoniti răbdăm; când suntem vorbiți, răbdăm (I Cor. 4» 12; II Cor. 6,10; II Cor. 11, 24- 27.)

Cum să devenim fericiti?

Răspunsul e foarte simplu: ca să fim fericiti trebuie numaidecât să fim blagocestivi, căci bucuria este partea celor

blagocestivi și cu frica lui Dumnezeu. Trebuie să obișnuim toate forțele sufletești, mintea, voința, inima noastră, întotdeauna să fie cu gândul la Domnul. Un sfânt Părinte spune: „Tot ce faci—fă cu gândul la Domnul” tot ce gândești gândește despre Domnul. Atunci mintea ta se va întări, inima va sălta de bucurie, sufletul se va umple de dragoste, strigând: „Doamne, Doamne, cine-i ca Tine? Tu, Doamne, ești partea mea în veac”. Noi trebuie să ne ferim de mândrie și egoism și să trăim nu numai cu grija la sine, ci și la binele aproapelui. Atunci viața noastră va avea alt înțeles pentru noi, atunci nu ne vom plictisi și vom privi totul în altă lumină, cu alți ochi. De aceia și Solomon în cartea sa „Eclesiastul” scrie la urmă: „De Dumnezeu teme-te și păzește poruncile Lui, căci aceasta-i temelia tuturor, în aceasta-i tot pentru om”.

„Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri” (și anume bunurile vremelnice ale vieții pământeste) se vor da pe deasupra” (Mat. 6, 33), ne învață Mântuitorul Hristos.

Așa dar, spre cele cerești să se îndrepte gândurile noastre de la grijile pământeste și trecătoare, bunuri veșnice să ceară inima noastră; pace și bucurie în Duhul Sfânt așteaptă sufletul nostru. Nu odihni trecătoare, ci veșnică fericire să căutăm în viață, iar pacea Domnului care întrece orice pricepere, va păzi inimile noastre în Hristos Iisus (Filip. 4, 7)

„Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește între cele din lăuntru ale mele”.

Preot T. Rudiev

“Albinuța” lui Vieru trunchiată?

Zilele acestea, răsfoind “Albinuța” lui G. Vieru, am observat că ultima ediție (din 2013), este modificată semnificativ, în comparație cu cele precedente. Dat fiind că autorul nu mai este în viață, nu am înțeles: cine și cu ce scop a intervenit în creația sa?..

Astfel, pe lângă schimbarea copertei, pictată de Lică Sainciuc, care se combină reușit cu titlul, din ultima ediție, care se anunță a fi “revăzută și adăugită”, sunt pur și simplu excluse peste 30 de poezii, dintre care jumătate semnate de Grigore Vieru. Acestea urmează după alfabetul propriu-zis și se integrează organic în carte. În “Albinuța” editată în anul 2013 am numărat circa 20 de pagini lipsă, comparativ cu ediția din 2005. Sunt omise versurile “Mama”, “Tata”, “Frățiorul”, “Surioara”, “Bunelul”, “Bunica”, “Omul”, “Iisus”, “Casa”, “Pâinea”, “Fecioara Maria” și altele, semnate de autorul “Albinuței”. În finalul cărții au rămas doar “Căluțul”, “Oița”, “Mărul” și încă câteva. Mai mulți părinți, educatori, profesori cu care am discutat, regretă omisiunile, considerând că majoritatea versurilor scoase au o încărcătură deosebită, cultivând în sufletele copiilor niște valori importante pentru toate timpurile: familia, neamul, credința etc. Simbolic este cântecul din finalul cărții (muzica și versurile aparținând lui Grigore Vieru), închinat Fecioarei Maria, cu imaginea alăturată de L.Sainciuc, smuls și el din cuprinsul cărții. (Iată doar câteva rânduri din această poezie: “Maica Domnului, Maria,/Dintr-o luminoasă stea/ Ne veghează bucuria/ Ne veghează liniștea/”).

Iată unele opinii la această temă. Viorica Brinză, profesoară, liceul “Mihai Eminescu”: „Există valori, care nu-și vor pierde din ponderea lor în educația oricărei generații, oricât de moderna n-ar fi ea. Acestea sunt familia, credința, neamul. Cu „Albinuța” am crescut noi, au crescut copiii noștri și dorim s-o găsim în librării neschimbata, așa cum ne-a lăsat-o autorul.”

Tatiana Socolov, mămică a doi copii: „Mi-i trist să aud acestea. În cazul când cineva își permite să redacteze asemenea cărți, asemenea autori, aș vrea să întorc timpul înapoi, ca să poată avea și copiii de astăzi cărțile pe care le-am avut noi, inclusiv „Albinuța” lui Grigore Vieru fără redactări”.

Lucia Colpăgi, educatoare: „Cred că este dreptul autorului de a i se păstra cartea neschimbata, fără modificări și dreptul cititorilor de a o avea așa cum a lăsat-o scriitorul. Am educat mulți copii cu „Albinuța”. Conține versuri minunate care educă valori de temelie ale culturii universale și românești. De ce ar trebui scoase din carte?”.

Marcela Rotari, părinte, educatoare: „Este o mare nedreptate sa fie redactată o carte după ce autorul ei nu mai este. Mai ales când e vorba de Grigore Vieru și cartea preferată a copiilor, „Albinuța”. E știut faptul că le place copiilor începând de la

cea mai fragedă vârstă și e minunată pentru intuirea și educarea lor.”

L-am contactat telefonic pe Anatol Vidrașcu, directorul editurii “Litera”, care editează de mai mulți ani “Albinuța”. El a exclus din start “orice conotație” a gestului, motivând schimbările operate doar prin rațiuni financiare. A. Vidrașcu e de părerea că pentru părinții de astăzi prețul unei cărți care întrece suma 100 de lei, e prea mare. Modificările, adică scurtarea cărții a fost făcută în scopul de a face “Albinuța” mai ieftină și mai accesibilă. El susține că în acest fel a obținut ca aceasta să ajungă pe rafturi la prețul de 90, iar în unele librării chiar cu 70 lei. (Mărturisesc că am procurat recent cartea într-o librărie din oraș cu 120 lei! Dar ași fi cumpărat-o la orice preț, cu condiția să nu fie trunchiată – n.a.). Fiind întrebat dacă are dreptul să intervină în opera scriitorului, directorul editurii a răspuns afirmativ. Anatol Vidrașcu afirmă că ar fi procurat dreptul de autor asupra „Albinuței”. El a confirmat acest zvon, care circula în unele medii.

Mai mulți scriitori însă, sunt de părerea că modificarea “Albinuței” este o impietate la adresa scriitorului regretat și că nimeni nu are dreptul să redacteze opera lăsată de acesta urmașilor. Scriitorul Vladimir Beșleagă susține: «Editurile nu ar trebui să schimbe nici o literă din opera autorului. Dar acestea își permit mai multe încălcări, uneori chiar și plagieri, sau editarea unor opere cu schimbări nesemnificative sub alt nume, cum s-a întâmplat, spre exemplu, cu o carte de G. Botezatu”. Scriitorul Spiridon Vangheli, care a lucrat împreună cu Grigore Vieru la redactarea “Albinuței”, consideră că ceea ce s-a întâmplat cu ultima ediție a cărții este «o trăsnaie” a editurii și susține că nu putem în nici un caz să punem criteriul comercial mai presus ca valoarea.

Cum este calificată din punct de vedere juridic o asemenea “operație”? L-am rugat să comenteze pe Andrei Mămăligă, director-adjunct interimar al Asociației pentru Protejarea Dreptului de Autor. Iată opinia sa: „Articolul 11 din Legea Dreptului de Autor prevede că odată ce cartea a fost elaborat de un autor, (chiar dacă ea conține și fragmente din operele altor scriitori), orice modificare, redactare, aranjare a operei sau reeditare a ei poate fi realizată doar cu acordul lui. Dacă editura nu are un contract care să prevadă acest drept, aceasta nu are dreptul să intervină în operă. Contractul cu autorul sau deținătorul dreptului de autor trebuie să prevadă drepturile care au fost transmise. De multe ori printr-un contract se transmite doar dreptul de editare, iar editurile uzează și de alt drept, cum ar fi modificarea operei scriitorului, ceea ce contravine legislației. Autorul sau deținătorul dreptului, poate cere pentru acest fapt

despăgubiri în valoare de la 500 până la 500 mii lei, pentru orice drept încălcat, sau restabilirea dreptului încălcat. Sunt mecanisme prevăzute de art. 63”, a specificat A. Mămăligă.

Realizând această investigație, am mai aflat că este în curs de apariție opera lui Grigore Vieru în mai multe volume, finanțată de Primăria municipiului Chișinău. Cartea va fi trimisa gratuit în școlile și bibliotecile din republică. Surse de la Primăria Municipiului ne-au informat că acest proiect a fost înaintat inițial cu doi ani în urmă, urmând să fie aleasă prin concurs editura la care avea să apară cartea. Atunci realizarea lui s-a stopat din cauza că cei de la editura “Litera” au declarat că dreptul de editare a operelor lui Vieru le aparține în exclusivitate.

Am decis s-o contactăm pe soția autorului, care este înregistrată ca deținător al dreptului de autor după trecerea la cele veșnice a poetului Grigore Vieru, pentru a afla ce e cu drepturile de autor asupra creației lui Vieru și asupra “Albinuței” inclusiv. Iată ce ne-a declarat dna Raisa Vieru: “Cu editura “Litera” încheiam în fiecare an un contract ce prevede doar editarea “Albinuței”. Nu am vândut nici un fel de alt drept asupra creației lui G. Vieru. Drepturile ne aparțin nouă, familiei. Nimeni nu poate să intervină în opera sa. Când mi s-a prezentat „Albinuța” în noua ediție, am remarcat doar schimbarea copertei. Nu prea mi-a plăcut, dar nu am zis nimic. Nu știam ca au îndrăznit să scoată ceva din conținut. Nu mi-au spus... Acum îl înțeleg pe poet care venea acasă frânt de oboseală. Erau foarte mulți care îl scoteau din „aura” ceea în care el putea sa creeze. Îl durea orice meschinărie, răutate pe care o vedea sau o auzea, căci multe îi era dat să aud în jurul său...”.

...Dacă până mai ieri priveam fără emoții la vechea “Albinuța”, care a fost ferfenițita de atâta citit, gândindu-mă că, slavă Domnului, în librării oricând poți procura una nouă, acum mi-am schimbat atitudinea. Într-o seară am reparat-o, mângându-i cu grijă toate filele. Va mai fi buna și pentru alte generații!

Dar cred că aceasta nu e o soluție și cei de la editura “Litera” își vor repara greșeala, sau vor fi impuși prin lege s-o facă. Iar noi, cititorii, vom primi “Albinuța” integră, așa cum ne-a dăruit-o Grigore Vieru. E un drept al cititorilor și un drept sfânt al autorului. Iar miile de copii din Republica Moldova și de pe alte meleaguri românești, unde ajunge această carte, vor putea repeta împreună cu mămică, frumoase versuri de Grigore Vieru, inclusiv următorul, care nu și-a găsit loc în ultima ediție a “Albinuței”: “Păimică frumoasă, din cuptor scoasă!/ Păimica cuminte, cu fața fierbinte./ Ca fața măicuței,/ Ca mâna tăicuței,/ Ca soarele vara, /Ca bulgăru-n țară”.

Consemnare - Alina Rusu, presbiteră, jurnalist

Anul acesta se împlinesc 200 de ani de la înființarea mitropoliei Chișinăului și Hotinului. Cu acest prileg redacția vă propune o serie de materiale dedicate evenimentului.

ROJDESTVENSKI, Platon

profesorală, iar din 1896 devine docent al Academiei Teologice din Kiev. Pentru lucrarea Древний Восток при свете Божественного Откровения i s-a conferă titlu de magistr în teologie (1898). În același an devine adjunct de inspector (1898), apoi activează ca inspector și profesor până în 1902 când este numit rector al Academiei din Kiev.

La 3 iunie 1902 primește hirotonia de episcop și este numit la eparhia din Cernigov. A fost deputat în Duma a 2-a, iar din 8.06.1907 este numit arhiepiscop al Aleutelor și Americii de Nord.

Prin hotărârea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse este numit arhiepiscop al Chișinăului și Hotinului (20 martie 1914). În Basarabia a activat mai puțin de 2 ani până la 6 decembrie 1915 când în conformitate cu Preaînaltul Rescript împărătesc a fost numit arhiepiscop de Cartalina și Cahetia, exarh al Gruziei.

La 17.06.1917 a fost numit președinte al Consiliului pentru întărirea și răspândirea credinței. A participat la lucrările Sinodului local al Bisericii Ortodoxe Ruse (1917-1918) de la Moscova. La 13.08.1917 este ridicat în treapta de mitropolit fiind numit exarh al Caucazului, iar din 22.09.1918 este numit mitropolit de Herson și Odesa.

Situația grea din țară îl face ca în 1921 să emigreze în America de Nord, unde preia de la episcopul Alexandru (Nemolovschi) conducerea eparhiei Americii de Nord (supusă canonic Patriarhiei Ruse). Dar abia peste un an a fost recunoscut oficial, de către Sinodul Bisericesc American, conducător al acestei eparhii primind și titulatura de Mitropolit al întregii Americii și al Canadei. În urma unui conflict cu conducerea Bisericii Ortodoxe Ruse este destituit din post (16.01.1924) prin Ucazul patriarhului Tihon, însă în America acest ucaz n-a fost acceptat de către Congresul Panamerican convocat la Detroit (19.04.1924), unde a fost recunoscut Platon ca episcop legitim al susnumitei eparhii.

Mai târziu ruptura dintre Platon și Moscova se agravează până într-atâta că în 1933 el declară eparhia din America de Nord "Biserică Autonomă".

A trecut la cele veșnice la 20.04.1934 în Statele Unite ale Americii.

De la ÎPS Platon a rămas o serie de lucrări, toate scrise în limba rusă:

Древний Восток при свете Божественного Откровения, Киев, 1898 (publicat în Труды Киевской Духовной Академии, iunie-decembrie, 1898; februarie-aprilie, 1899); Слово произнесенное 06 апреля 1899 у гроба в Боге почившего духовника Киево-Печерской Лавры, иеросхимонаха Николая, в ТКДА, май 1899; Слово в день памяти при. Отца нашего Феодосия тушена Киево-Печерского, в ТКДА, май, 1899; Слово в день Архистратига Михаила, в ТКДА, декабрь, 1899; Слово сказанное на заупокойной Литургии, в день погребения высокопреосвященного Иоанкия Митрополита Киевского и Галицкого, в ТКДА, июль, 1900; Христианство и социализм. Речь произнесенная на годичном акте Киевской Духовной Академии, в ТКДА, ноябрь, 1900; Слово в день памяти прп. Антония Печерского, Трудности и значение иноческой жизни, в ТКДА, август 1901, Значение для жизни земной чаяния жизни небесной, Киев, 1900; Слово в день Преображения Господне, в ТКДА, сентябрь, 1901; Речь при наречении его во епископа 31 мая 1902, в ТКДА, июль, 1902; Речь при открытии в Киеве местного епархиального отдела императорского православного Палестинского Общества. 6 декабря 1902 года, в ТКДА, февраль 10-3; К вопросу о свободе совести. Киев, 1908; Речь при открытии Всеукраинского Церковного Собора, в Церковные Ведомости, nr. 13-14, 1918; в Украинскую Радю, в Церковные Ведомости, nr. 13-14, 1918; Православие под австро-венгерским судом, в Церковные Ведомости, nr. 23, 1918.

Bibliogr.

1. Русский Паломник, nr. 28, 1914.
2. Colesnic Iurie: *Basarabia necunoscută*. Chișinău, 1993.
3. Buzilă Boris. *Din istoria vieții bisericesti din Basarabia*, Chișinău, 1996.
4. Fustei Nicolae. *Gavriil Bănulescu-Bodoni. Activități la mănăstirea Căpriană*, în *Revista de Istorie a Moldovei*, nr. 3-4, Chișinău, 1997

Nicolae Fuștei

GRIBANOVSKI Anastasie

GRIBANOVSKI Anastasie (6.08.1873, gubernia Tambov - 1965), ultimul ierarh trimis de Sinodul Bisericii Ruse în Basarabia, nepotul mitropolitului Vladimir al Kievului, celui omorât de bolșevici.

Studiile de specialitate le-a făcut la Academia Teologică din Moscova, conferindu-i-se și gradul de Candidat în Teologie (1897).

La vârsta de 25 de ani primește călugăria (1898) primind consecutiv hirotonia de ierodiacon și apoi de ieromanah. Peste doi ani este numit inspector la Seminarul din Vifania. Din 1901 activează ca profesor și mai apoi ca rector al Academiei Teologice din Moscova. La 29 iunie 1906 este hirotonit ca episcop de Serpuhov, ai 4-lea vicar al episcopiei Moscovei. În 1914 este numit episcop de Holmsc și Liublinsc.

La vârsta de 42 de ani (10.12.1915) este numit să cărmuiască eparhia Chișinăului și Hotinului. Era un rigorist și ascet sever. Se spune că dormea cu capul pe o piatră. A dat mult din averea sa celor nevoiași atât la eparhia Chișinăului cât și la cea din Holmsc. La Chișinău a pus la dispoziția spitalului militar casa sa. Deseori vizita ostașii pe câmpul de luptă.

În timpul păstoririi lui au avut loc niște evenimente foarte importante pentru istoria poporului nostru.

Astfel la 19 - 20 aprilie 1917 la Chișinău s-a întrunit Congresul preoților din Basarabia, în cadrul căruia s-a cerut autonomia Bisericii de aici, constituirea unei Mitropolii, în frunte, cu un ierarh de neam român.

În luna august s-a întrunit la Moscova Sinodul Local al Bisericii Ortodoxe Ruse la lucrările cărui a luat parte și Anastasie arhiepiscopul Chișinăului.

După unirea politică a Basarabiei cu România, Biserica din Basarabia a fost contopită cu cea a întregii țări, în conformitate cu canonul 38 a Sinodului

Trulan, iar arhiepiscopul Anastasie a devenit membru al Sfântului Sinod al Bisericii Române, ce-i drept iară să-și de consimțământ. Pe motiv că nu se prezintă la ședințele Sfântului Sinod, la 14 iunie 1918, este destituit din post de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române.

Emigrând din Rusia sovietică (1919) împreună cu Mitropolitul Antonie Hrapovițki în Iugoslavia, a activat în cadrul Bisericii Ruse din emigrație, numită de la Karlovaț. După moartea Mitropolitului Antonie Hrapovițki (1936), Anastasie a fost ales președinte al Sinodului Arhieresc al Bisericii Ruse din emigrație (10.08.1936). În același an de către Barnaba, patriarhul Bisericii Ortodoxe Sârbe, este ridicat la treapta de mitropolit. După cel de al doilea război mondial conducerea Sinodului din Karlovaț a fost transferată la Jordanvil, o suburbie de lângă New-York. Anastasie a condus efectiv, până în 1965, acea parte a diasporei ortodoxe ruse, care a refuzat comuniunea euharistică cu patriarhia Moscovei. În 1965 a cedat conducerea Bisericii ruse din emigrație unui ierarh mai tânăr Filaret (Voznesenski).

De la ÎPS Anastasie au rămas câteva lucrări scrise în limba rusă: Речь, сказанная при встрече в Холмском кафедральном соборе, в Церковный Вестник, nr. 45, 1914; Слово за Божественной Литургией, 11 октября 1915 года, в Церковный Вестник, nr. 43, 1915; Послание Преосвященного Анастасия, в Церковный Вестник, nr. 44, 1915, Слово в день Нового года, в Церковный Вестник, nr. 4, 1917.

Bibliogr.

1. Холмский народный календарь, 1907.
2. Прот. Цыпин, Владислав *История Русской Православной Церкви. 1917-1990*, Москва, 1994.

3. Buzilă, Boris. *Din istoria vieții bisericesti din Basarabia*. Chișinău, 1996.

4. Nicolae, Fuștei. *185 de ani de la înființarea Mitropoliei Chișinăului și Hotinului*, în *Curierul Ortodox*, nr. 14-16 (69-71), 1998.

Nicolae Fuștei

ÎNTREBĂRI DESPRE AVORT

(continuare din nr. 9(266))

17. Este justificat avortul în caz de viol?

O asemenea situație e încărcată de patos emoțional și de compătimire. Cine ar putea să fie atât de dur și crud la inimă încât să nu-i permită avortul unei fete care a rămas însărcinată în urma unui viol și să o oblige să nască un copil pe care nu l-a voit? În realitate se abuzează de acest pretext de ordin emotiv cu scopul de a-l determina pe legislator să permită avortul pentru alte motive nedestănuite. Avem un exemplu elocvent, petrecut în Anglia, în 1938, când avortul nu era încă legalizat. La dr. Aleck Bourne este adusă în stare de șoc grav o fată de 14 ani care rămăsese gravidă în urma unui viol. Doctorul îi face avort, apoi merge și se predă singur la poliție. La proces este achitat, întrucât procedase astfel pentru a salva echilibrul mental al fetei. Pe această sentință s-a bazat legea engleză până la legalizarea avortului în 1967. Acest caz a deschis calea avortului liber cu toată suita sa de abuzuri. Îngrozit de efectele cauzate de sentința dată la procesul său, Aleck Bourne devine în 1967 unul din fondatorii «Societății pentru Protecția Copiilor încă Nenăscuți».

Din fericire sarcinile provenind din violuri sunt extrem de rare.

«Un studiu științific, efectuat pe trei mii cinci sute de cazuri de viol tratate în spitalele din zona Minneapolis - "St. Paul", nu a descoperit nici măcar o sarcină. Studiul a acoperit o perioadă de zece ani.» (The Educator, 4 septembrie 1970)

Apoi trebuie avut în vedere că e foarte greu de dovedit că o sarcină provine din viol. Persoanele respective care au suferit violuri țin ascuns faptul, neștiind de la început dacă au rămas sau nu gravide. O fac din jenă, rușine, ignoranță sau teamă ca nu cumva, aflându-se, să nu mai găsească un partener potrivit pentru căsătorie. Când constată că au rămas gravide, e prea târziu ca să se mai poată dovedi că a fost vorba de un viol. Doar pe bază de martori. Dar în acest domeniu prezența martorilor e foarte greu de presupus.

De asemenea se știe că în raporturile sexuale sunt diferite grade de rezistență și de consimțământ din partea femeii. Orice fată abandonată poate să-l acuze pe fostul prieten de viol. Dar e imposibil să dovedească acest lucru. Ce s-a spus despre viol este valabil și despre incest, adică despre raporturile sexuale între rudele apropiate: tată și fiică, unchi și nepoată etc. Aceste cazuri sunt și mai tănuite și sunt extrem de greu de dovedit.

Dar chiar dacă se întâmplă ca o persoană să rămână gravidă în urma violului sau a incestului, soluția nu este avortul. Există în morală un principiu foarte clar: nu poți repara o nedreptate printr-o altă nedreptate și mai mare. Femeia care a fost victima unui viol a suferit deja o traumă psihică puternică ce nu va dispărea toată viața. Dacă a rămas gravidă și ucide copilul pe care îl poartă în sânul ei, la prima traumă se adaugă una și mai gravă: e gândul care o va urmări toată viața: «Mi-am ucis copilul!» Căci oricine, inclusiv femeia violată, își dă seama că nu e drept să omori un copil nevinovat pentru păcatul tatălui său. Pentru a se preveni asemenea delict, puterea judiciară trebuie să o protejeze mai bine pe femeie prin legi și măsuri care să descurajeze pe potențialii delicvenți. A permite avortul în

caz de viol ar însemna indirect o încurajare a celor care comit violuri. Când Papa Ioan Paul al II-lea a cerut să nu fie avortați copiii concepuți în urma violurilor săvârșite de sârbii din Bosnia, apelând la Comunitatea Internațională să sprijine viitoarele mame în diferite moduri, inclusiv înfierea acestor copii, un val de proteste s-a ridicat împotriva intervenției Papei, și prea puțini și-au ridicat glasul de protest împotriva violatorilor. Concluzia: mai multă simpatie pentru delicvenți decât pentru viața unor ființe nevinovate.

18. Este justificat avortul atunci când copilul nu este dorit?

O lume în care toți copiii să fie doriți ar fi ideală, după cum ideală ar fi o lume în care toate soțiile să fie dorite de soți, toți soții de soții, toți părinții bătrâni să fie doriți de copiii lor, toate popoarele: negri, țigani, evrei, să fie dorite de celelalte popoare, în care nici un om, nicăieri și niciodată să nu fie nedorit de ceilalți. Dar o asemenea lume nu există, iar dacă încercăm să o realizăm prin eliminarea tuturor nedoritilor, ne trezim în Germania lui Hitler unde singurul popor care avea voie să mai existe era cel arian, fiindcă era singurul dorit. Nu există nici un criteriu pentru a se putea spune că un copil dorit va fi fericit și iubit, sau că un copil nedorit va fi nefericit și neiubit. Sunt copii nedorți și totuși aduși pe lume, care sunt apoi foarte iubiți și foarte realizați și, invers, copii doriți, care sunt apoi foarte nefericiți și foarte nerealizați. Adesea femeii care îșiucid copiii doresc să aibă copii și totuși îiucid din diferite motive.

Ginecologii sunt de acord asupra faptului că un număr foarte mare de sarcini nu sunt programate și deci, în primul moment, nu sunt voite. Cu toate acestea, mama depășește șocul inițial, acceptă copilul care crește în ea și sfârșește prin a aștepta cu nerăbdare venirea lui pe lume.

«O mare parte din femeile care au fost nemulțumite de sarcină susțin că, dacă ar fi posibil, ar avea din nou copilul, în timp ce o mamă din șase care au fost inițial mulțumite de sarcină, ar alege să nu aibă copilul. Și trag concluzia: sentimentul inițial cu privire la sarcină numai într-o măsură foarte limitată indică ceea ce mama va simți mai târziu față de copil.» (How Much Do Mothers Love Their Children, 12 mai 1972)

Nu există vreun raport între sarcina nedorită și comportamentul anormal al noului născut. În realitate se întâlnesc comportamente anormale mai adesea printre copiii născuți de mame care au programat sarcina, decât printre cele care nu au programat-o.

Nici nu se poate spune că aducând pe lume copii nedorți crește numărul celor maltratați. Dimpotrivă, s-a constatat că de când s-au introdus anticoncepționalele și, deci, s-a redus numărul sarcinilor nedorite, numărul copiilor maltratați a crescut de trei ori.

Orice copil presupune numeroase riscuri și surprize, astfel încât un copil dorit înainte de naștere poate deveni nedorit după naștere. Această schimbare poate fi provocată fie de evoluția copilului (de pildă, a ajuns un delicvent), fie de evoluția părinților (de pildă au divorțat). Și, invers, un copil nedorit inițial poate să fie un copil foarte iubit odată adus pe lume.

Trebuie adăugat că, după câteva luni de purtare a sarcinii, psihologia mamei aproape întotdeauna trece de la împotrivire la acceptare și de la acceptare la iubire.

E adevărat că singura procreație vrednică de om este cea responsabilă. O anumită planificare este necesară. Dar nu toate metodele de a realiza planificarea familială sunt vrednice de om: dintre toate metodele, cea mai nevrednică de om este avortul.

Dacă s-ar merge pe principiul că e permisă eliminarea tuturor celor nedorți, viața în societate s-ar transforma într-un infern, potrivit expresiei lui J. P. Sartre: «L'enfer sont les autres.» ("Iadul sunt ceilalți.") și societatea umană s-ar distruge complet.

19. Poate fi admis avortul dacă copilului nu i se poate asigura un anumit nivel de viață spre a fi fericit?

La această întrebare se răspunde cu o altă întrebare: care soluție este mai umană: a suprima copilul sau a te strădui să-i creezi copilului condițiile cele mai bune de viață?

Întrebarea pornește de la următoarea concepție: nu merită să fie trăită viața decât pornind de la un anumit nivel al calității vieții. E o concepție care se naște dintr-o mentalitate materialistă și hedonistă. Ce este calitatea vieții și care este minimul de calitate a vieții pentru ca omul să fie fericit? Ceea ce îl face fericit pe unul, nu-l face fericit pe altul. Populațiile sărace, cu familii numeroase, sunt mult mai fericite - aproape nu cunosc fenomenul sinuciderii - decât populațiile putred de bogate ale Occidentului cu copii puțini și la care bântuie epidemia sinuciderilor. Cu cât o țară este mai bogată, cu atât numărul sinuciderilor este mai mare. Fericirea e în interiorul omului. Dacă omul nu o găsește în el însuși, nu o găsește în toate bogățiile pământului.

Dacă e permis să ucizi o ființă umană deoarece riscă să trăiască în sărăcie și, prin urmare, după concepția materialist-hedonistă, să trăiască o viață fără valoare, în acest caz e permis să-i ucizi pe toți cei care suferă de foame sau sunt în pericol să moară de foame. Soluția în fața sărăciei nu stă în suprimarea săracului, fie că s-a născut, fie că nu s-a născut încă, ci în ajutorarea lui, făcându-l și pe el părtaș la bunurile pământului.

Când se prevede că un copil se va naște cu un handicap sau cu o malformație gravă, nu e mai bine să fie eliminat decât să fie condamnat la o viață nedemnă de om?

Copilul conceput, chiar dacă are o malformație, este membru cu drepturi depline al speciei umane și, ca orice ființă umană, merită să trăiască. Viața umană nu se identifică cu calitatea vieții. Copilul handicapat sau cu malformație, ca și bătrânul grav bolnav, trăiește întotdeauna o existență umană și acest lucru este esențial. Toate realitățile pământești sunt cu defecțiuni, dar pentru acest motiv nu sunt eliminate. De pildă, regimul cel mai democratic are lipsurile lui, dar pentru acest motiv nu se elimină democrația spre a o înlocui cu totalitarismul.

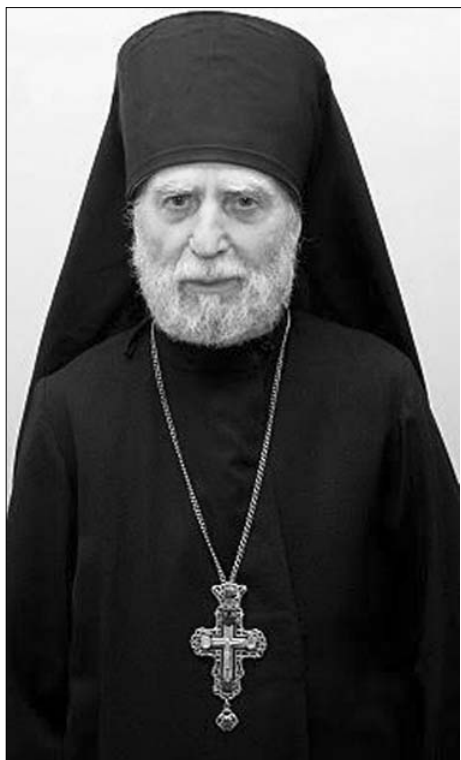
Cu legalitatea avortului în ultimele decenii asistăm la o schimbare radicală, la o prăbușire totală a valorilor supreme care au stat la temelie civilizației europene. Niciodată în timpurile moderne, cu unele excepții în Germania hitleristă și în Rusia stalinistă, nu s-a cerut omului un anumit grad de perfecțiune fizică, o anumită capacitate de productivitate economică și socială drept condiție și preț ca să poată supraviețui. Niciodată până în zilele noastre un popor civilizată nu a acordat tatălui și mamei dreptul absolut de viață și de moarte asupra copiilor lor și nu a luat viața unor ființe nevinovate fără a li se face un proces legal.

E adevărat că sunt cazuri tragice de vieți omeneste pentru care, omenește vorbind, e greu să găsești un sens. Dar dacă noi nu putem găsi cu mintea omenească un sens, putem trage oare concluzia că el nu există? De unde știm că în ochii lui Dumnezeu aceste ființe nu sunt mai valoroase și mai prețioase decât oamenii considerați normali?

În fața unui handicapat, fie că s-a născut, fie că nu s-a născut încă, soluția cea mai umană nu este aceea de a-l elimina, ci de a-i crea condiții cât mai bune de viață și de a-l ajuta să se integreze în societate. Iar pe mamele și familiile care sunt în dureroasa situație de a aștepta un copil handicapat sau malformat, societatea nu trebuie să le împingă la comiterea unor crime, ci trebuie să le întindă o mână, să le ajute, să nu le lase singure în purtarea poverii.

(va urma)

Preacuviosul Arhimandrit Ermoghen (Adam) a fost petrecut pe ultimul drum

Arhimandritul Ermoghen (Adam) — unul dintre fondatorii învățământului teologic contemporan din cadrul Bisericii Ortodoxe din Moldova, duhovnic și profesor de Liturgică la Academia de Teologie Ortodoxă din Moldova, autor al mai multor titluri de literatură teologică, s-a născut la 6 august 1929 în s. Boldurești, r. Ungheni. Absolvește pe rând Seminarul Teologic din Sankt Peterburg (1959), Academia Teologică din Sankt Peterburg (1963), aspirantura la Academia Teologică din Moscova (1964). Este hirotonit în treapta de diacon la 7 ianuarie 1965, iar în cea de preot la 1 ianuarie 1976.

În anul 1976 este numit cleric al Catedralei „Sf. M. Mc. Teodor Tiron” din Chișinău.

În anii 1980 și 1985 este decorat de către Preafericitul Patriarh Pimen al Moscovei și al Întregii Rusii cu Paliță și respectiv cu Cruce cu Pietre Scumpe.

Din anul 1980 este membru al comisiei de traducere a cărților liturgice în limba română.

Printre cele mai importante decorații și funcții pe care le primește de-a lungul slujirii preoțești:

La 23 octombrie 1999, prin decretul ÎPS Mitropolit Vladimir, Arhimandritul Ermoghen (Adam) este numit membru al Comisiei pentru examinarea și cercetarea candidaților la hirotonie în treptele de diacon și preot. La 14 iunie 2000, Mitropolitul Vladimir îl decorează pe Arhim. Ermoghen cu dreptul de a sluji cu Ușile Împărătești deschise până la „Tatăl nostru” și cu dreptul de a purta cea de a doua Cruce cu Pietre Scumpe. La 16 octombrie 2007, printr-un Decret Mitropolitan, Preacuviosia Sa este numit duhovnic al Academiei de Teologie Ortodoxă din Moldova și responsabil de capela Academiei, cu hramul „Sf. Trei Ierarhi”. La 11 decembrie 2007, în cadrul Liturghiei săvârșite la biserica „12 apostoli” din or. Capernaum, Israel, Părintele Ermoghen, primește cu binecuvântarea ÎPS Mitropolit Vladimir dreptul de a purta Toiag.

Trece la cele veșnice la 27 noiembrie 2013.

Pe data de 29 noiembrie Nenumărați preoți, credincioși, seminariști și studenți ai Academiei Teologice din Moldova, s-au adunat pentru a-l petrece pe ultimul drum pe unul dintre cei mai renumiți slujitori contemporani ai Bisericii Ortodoxe din Moldova — Preacuviosul Părinte Arhimandrit Ermoghen (Adam).

Cu binecuvântarea Înalț Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir, Sfânta Liturghie și slujba Prohodului au fost oficiate de către starețul Mănăstirii Hârbovăț — Părintele Arhimandrit Ioan (Moșneguțu), împreună cu care s-au rugat mai mulți preoți care au avut parte de sfatul și îndemnul duhovnicesc al Părintelui Ermoghen.

După serviciul divin de la Capela ATOM, procesiunea funerară s-a îndreptat la Sfânta Mănăstire Cifuela, unde obștea monahală, în frunte cu Ieromonahul Nicolae (Roșca), au înălțat rugi alături de toți pentru odihna nou-adormitului rob al lui Dumnezeu.

În momentul despărțirii de Precuviosul Părinte Ermoghen — păstor cuminte, înțelegător și drept, care toată viața sa pământească și-a dedicat-o Bisericii lui Hristos și propovăduirii Cuvântului Adevărului printre semeni, a fost dat citirii mesajul de condoleanțe al Înalț Prea Sfințitului Mitropolit Vladimir.

Aproape 90% dintre ginecologii italieni refuză practicarea avortului

21.11.2013, Roma (Catholica) - Un nou raport al guvernului italian relevă că rata avortului în țară continuă să scadă în același timp în care procentul ginecologilor care refuză practicarea avortului a crescut la 80-90%, cel mai ridicat de până acum, informează LifeSiteNews.com, citat de CulturaVieții.ro. Raportul Ministerului Sănătății de la Roma privind implementarea legii „întreruperii voluntare a sarcinii”, a găsit că rata avortului în întreaga țară a scăzut în 2012 cu 4,9% comparativ cu anul precedent (106.000 avorturi față de 111.000). Avortul se află în scădere continuă, lentă în Italia de la „vârful” din 1982, când s-au înregistrat aproape 235.000.

Raportul arată și că numărul celor care apelează la obiecția de conștiință a crescut și el, astfel că aproape 90% din ginecologii din regiunea Campania și peste 80% în întreg sudul Italiei nu mai vor să facă avorturi. În concluziile raportului, guvernul precizează că va înființa un nou departament care va monitoriza spitalele și medicii. În același timp, un sindicat național, de stânga, a cerut ca doar medicii care sunt de acord să facă avorturi să fie admiși în sistemul public de sănătate. Împreună cu filiala europeană a Planned Parenthood (promotor la nivel internațional al avortului, camuflat ca „organizație non-profit”), Confederația Generală Italiană a Muncii (Confederazione Generale Italiana del Lavoro, CGIL) a remis două plângeri, în ianuarie și august acest an, către Comitetul pentru Drepturi Sociale al Consiliului Europei, împotriva atitudinii guvernului italian în ce privește clauza de conștiință a medicilor. CGIL acuză medicii că își urmează simțul „subiectiv” al dreptății, în opoziție cu drepturile femeii, subliniate în Carta Socială Europeană.

Deși Comitetul nu poate emite decizii

cu caracter obligatoriu, aceste plângeri primesc acum atenție sporită, în lumina noului raport al guvernului. Însă niciun tratat european nu a numit vreodată avortul ca „drept al omului”, în timp ce obiecția de conștiință a fost definită explicit în Convenția Europeană a Drepturilor Omului și de Consiliul Europei, cu trimitere specifică la refuzul personalului medical de a practica sau asista avortul. Giacomo Rocchi, magistrat la Curtea Supremă și membru al organizației „Avocați pentru Viață”, a subliniat absența oricărei dovezi că în Italia femeilor li s-ar fi refuzat avortul din cauza lipsei medicilor dispuși să îl facă. Rocchi a răspuns în iunie, la Strasbourg, plângerii sindicatului. El a reprezentat Asociația Ginecologilor și Obstetricienilor Catolici, Asociația Medicilor Catolici Italiani, Forumul Asociațiilor de Familie și Confederația Italiană a Birourilor de Consilieri de Familie Creștini.

Conform statisticilor Ministerului Sănătății, 95% din solicitările de întrerupere a sarcinii au primit rezolvare în 3 săptămâni, în timp ce 90% nu erau considerate ca fiind „urgente” din punct de vedere medical. Rocchi a spus că solicitarea CGIL ca în sistemul public sanitar să fie primiți doar medici care nu obiectează la avort ar fi un caz flagrant de discriminare. „Cei care obiectează ar fi discriminați pentru exercitarea unui drept constituțional, iar cei care, odată angajați, s-ar decide să nu mai facă avorturi, ar fi concediați,” a declarat Rocchi. „Un stat care permite uciderea celor inocenți are deja un deficit de democrație. Acesta ar deveni și mai grav dacă Comitetul (pentru Drepturi Sociale al Consiliului Europei) ar da dreptate sindicatului CGIL: a forța medicii să practice avortul ar fi o măsură specifică unui stat totalitar.”

<http://www.catholica.ro>

COSMONAUȚII care au văzut ÎNGERI în spațiu dezvăluie detalii despre STRANIA ÎNTÂLNIRE!

COSMONAUȚII care au văzut ÎNGERI în spațiu dezvăluie detalii despre STRANIA ÎNTÂLNIRE! ”Arată ca noi, dar ...”!

Dacă cei care contestă existența îngerilor sunt tocmai oamenii ce au legătură cu științele exacte, ei bine șase angajați ai fostei Agenții Spațiale Sovietice susțin că au văzut astfel de entități.

Este vorba despre șase cosmonauți, Leonid Kizim, Oleg Atkov, Vladimir Solovyov, Svetlana Savitskaya, Igor Volk și Vladimir Jannibekov, care se aflau, în 1985, la bordul stației Saliut-7, ce aparținea fostei Agenții Spațiale Sovietice. Într-o zi, cei șase au observat cum un gaz straniu a învăluit stația spațială și o lumină puternică, orbitoare, a invadat încăperea preț de câteva minute. Apoi, povestesc cosmonauții, și-au făcut apariția șapte siluete.

”Arătau ca noi, dar erau mai înalți și aveau aripi uriașe. Deasupra capetelor aveau halouri. Erau îngeri”, au povestit cosmonauții care au raportat imediat incidentul către stația de pe Terra.

La revenirea la bază cei șase astronauti au fost supuși unor teste medicale și psihologice. Rezultatele au indicat că membrii echipajului rus erau perfect sănătoși.

Dacă la acel moment informațiile au fost clasificate imediat, datele au fost făcute publice recent, după ce presa occidentală a dat publicității o serie de imagini spectaculoase surprinse de telescopul Hubble. În instantanee se puteau vedea siluete asemeni oamenilor, dar care aveau aripi.

<http://www.24h.md/ro/>

Stimați cititori! Nu uitați să vă abonați la “Curierul Ortodox” pe anul 2013

MATERIALELE PUBLICE REFLECTĂ DOAR OPINIA AUTORILOR ȘI GRADUL LOR DE DOCUMENTARE

Stimați cititori, dacă ați citit ziarul și nu doriți să-l păstrați, transmiteți-l la alți cititori, dar vă rugăm să nu-l folosiți pentru necesități auxiliare

<p><i>curierul ortodox</i> Publicație în limba română Indice de abonare: 22034</p>	<p>Adresa redacției</p> <p>“Curierul Ortodox”. Bd. Traian, 3/1 MD-2060 Moldova (Rep) Tel. 77-25-33; 77-24-44 http://www.curierulortodox.info fustei_nicolae@yahoo.com</p>	<p>REDAȚIA</p> <p>Dr. Nicolae FUȘTEI - redactor șef, Prot. Vasile CIOBANU - secretar responsabil, Preot Dumitru TOLICO - redactor tehnic</p>	<p>Tipografia “Prag” str. Spicului 94, Chișinău Tirajul: 800 Comanda: 1871</p>
--	---	--	--